

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Ryby a soudkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: S. C., nar. xx. xx. xxxx, xxxxx státní příslušnosti
bytem P.
zast. advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Slezská 36, 120 00 Praha 2

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců – Ministerstvo
vnitř
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 6. 2017 č. j. MV-158747-4/SO-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět soudního přezkumu

1. Žalobce se domáhá u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) zrušení rozhodnutí žalované ze dne 22. 6. 2017 č. j. MV-158747-4/SO-2016 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“),

kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a zároveň potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky jako správního orgánu prvního stupně ze dne 13. 9. 2016 č. j. OAM-17059-25/DP-2015 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žalobcovu žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání s tím, že platnost povolení k dlouhodobému pobytu se neuděluje, neboť žalobce předložil doklady, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti; prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno s odkazem na ustanovení § 45 odst. 1, § 46 odst. 1 a § 56 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“).
3. Své žalobní námitky shrnul žalobce do následujících žalobních bodů:
4. *Zaprvé.* Žalobce spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí v tom, že správní orgány *a)* nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, *b)* si neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí, *c)* nepostupovaly ve věci v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, *d)* nešetřily oprávněné zájmy žalobce jako osoby, jíž se činnost správního orgánu dotýká a *e)* nedbaly, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem případu; tím podle žalobce porušily správní orgány ustanovení § 3, § 50 odst. 2, § 2 odst. 1, 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“).
5. *Zadruhé.* Žalobce nesouhlasí se závěrem napadeného rozhodnutí, že by při podání žádosti předložil doklady, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti. Je přesvědčen, že byly splněny všechny zákonné podmínky pro vyhovění žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ. Žalobce má za to, že při odůvodnění napadeného rozhodnutí interpretoval správní orgán obsah žalobcovy výpovědi před správním orgánem prvního stupně, v níž žalobce podrobně popsal svou pracovní činnost pro společnost Donečka s.r.o., účelově v neprospěch žalobce. Dále žalobce připomíná, jaké doklady a dokumenty předložil správnímu orgánu, tj. výpis z živnostenského rejstříku ze dne 24. 3. 2015, mimořádnou účetní závěrku za období od 18. 3. 2015 do 8. 7. 2015, podle níž činí žalobcův příjem 87 980,- Kč, po odečtu osobních nákladů a daně 79 108,- Kč (tuto sumu dostával v zálohách, přičemž během sledovaného období měl žalobce příjmy z více podnikatelských činností), platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za období roku 2015, vyúčtování záloha na pojistné na důchodové pojištění za rok 2015 a potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu o bezdlužnosti ze dne 13. 6. 2016. Tyto doklady podle žalobce prokazují, že na území České republiky podniká, dosahuje dostatečných příjmů a nemá ani žádné dluhy na povinných platbách vůči státu.
6. *Zatřetí.* Dále žalobce namítá, že na území České republiky se nachází již delší dobu, kdy si zde již vybudoval pevné společenské vztahy a vazby. Na xxxxxx již nemá potřebné zázemí. Správní orgány se proto měly více zabývat i přiměřeností zásahu napadeného rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce ve smyslu ust. § 174a zákona o pobytu cizinců.
7. Veškeré důkazní prostředky k doložení tvrzení žaloby jsou podle žalobce ve spisovém materiálu u žalované.

II. Vyjádření Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k žalobě

8. Ve vyjádření k žalobě žalovaná konstatovala, že se ztotožňuje se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací předcházejících rozhodnutí správních orgánů a odkázala na napadené rozhodnutí a spisový materiál, z něhož nevyplývají žádné nové skutečnosti uváděné žalobcem. Žaloba podle ní nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by zpochybnila správnost rozhodnutí žalované.
9. Tvrzení žalobce, že správní orgány v rozporu se skutečností interpretují obsah výpovědi žalobce v jeho neprospěch, považuje žalovaná za účelové.
10. Důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebyla absence platebního výměru daně z příjmů fyzických osob za rok 2015 spolu s vyúčtováním záloh na pojistné na důchodové pojištění za rok 2015 nebo potvrzení o bezdlužnosti, nýbrž skutečnost, že žalobce předložil k žádosti doklady, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti.
11. Žalovaná uvádí, že bylo v zájmu žalobce, aby svým jednáním splnil podmínky stanovené zákonem, aby mohl nadále disponovat oprávněním k pobytu, což však předložením dokladů, v nichž údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti, neučinil. Žalovaná poukazuje na rozsudek ze dne 3. 5. 2017 č. j. 6 Azs 286/2016-45, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že *postup správních orgánů se může jevit jako přísný, nicméně je nutno respektovat, že je právem každého státu regulovat příchod a pobyt cizinců na jeho území a stanovit pro jednotlivé pobytové režimy podmínky, kterým je cizinec povinen se podrobit*.
12. V neposlední řadě žalovaná připomíná, že z výsledku žalobce je zřejmé, že žalobce udržuje styky se zemí svého původu, neboť byl na xxxx nedlouho před výsledkem. Žalobce se podle zjištění žalované stýká na xxxxx s dcerou a v xxxxx se synem. Na území České republiky nemá rodinné příslušníky s povoleným pobytem. Rodinné vazby tak má mimo území České republiky. Při výsledku a v průběhu řízení nebyl schopen věrohodně popsat a doložit své podnikatelské aktivity, což nesvědčí o dostatečnosti jeho ekonomické integrace na území České republiky.

III. Podstatné okolnosti vyplývající ze správního spisu a jednání před městským soudem

13. Pro posouzení věci samotné vyplývají ze správních spisů předložených žalovanou následující podstatné skutečnosti:
14. Z údajů Cizineckého informačního systému (z výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území České republiky) vyplývá, že žalobce pobýval na území České republiky v době podání žádosti na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s dobou platnosti od 20. 6. 2014 do 19. 6. 2015. Žádost o vydání nového povolení, tentokrát za účelem podnikání – OSVČ podal dne 17. 6. 2015, a to podle ust. § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
15. K žalobcově žádosti byl přiložen výpis ze živnostenského rejstříku ze dne 24. 3. 2015 č. j. UMCP3 027332/2015 vystavený Úřadem městské části Praha 3 a prokazující vznik živnostenského oprávnění žalobce ke dni 18. 3. 2015.
16. Jako doklad prokazující úhrnný měsíční příjem předložil žalobce k žádosti mimořádnou účetní závěrku za období od 18. 3. 2015 do 8. 7. 2015. Podle ní činí žalobcův příjem (výkon)

87 980,- Kč, po odečtení osobních nákladů a daně pak výsledek hospodaření za dané účetní období činil 79 108,- Kč.

17. Pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro zjištění, zda žalobce plnil účel povoleného pobytu, se správní orgán prvního stupně obrátil na Pražskou správu sociálního zabezpečení (dále jen „PSSZ“) se žádostí o součinnost a pro ověření, zda zaměstnavatel Donečka s.r.o. registroval žalobce jako svého zaměstnance u správy sociálního zabezpečení a zda tedy za něho odváděl (sociální) pojistné.
18. Vzhledem k tomu, že mimořádná účetní závěrka nebyla podložena nezbytnými daňovými doklady (fakturami, výpisem z účtu apod.), vyzval správní orgán prvního stupně žalobce k odstranění vad žádosti podle ust. § 45 odst. 2 správního řádu, tedy k doložení podkladů k mimořádné účetní závěrce. Rozvedl přitom charakter těchto nedostatků a způsob jejich odstranění.
19. Podle sdělení PSSZ (došlého správnímu orgánu prvního stupně dne 2. 9. 2016) žalobce není a nikdy nebyl podle evidence PSSZ evidován jako zaměstnanec společnosti Donečka s.r.o.
20. Dne 21. 9. 2015 žalobce předložil správnímu orgánu prvního stupně objednávkový list č. 01/2015 ze dne 1. 4. 2015, fakturu č. 1/15 ze dne 30. 4. 2015, příjmový pokladní doklad ze dne 1. 5. 2015, objednávkový list č. 02/2015 ze dne 1. 7. 2015, fakturu č. 2/15 ze dne 31. 7. 2015, příjmový pokladní doklad ze dne 8. 7. 2015, z čehož vyplývá, že žalobce měl za období od 1. 4. 2015 do 8. 7. 2015 obdržet částku 131 208,- Kč, která však nekoresponduje s částkou uvedenou v mimořádné účetní závěrce.
21. Z protokolu o výsledku žalobce ze dne 12. 11. 2015 (založeném ve správním spise pod č. j. OAM-17059-21/DP-2015) vyplývá, že k dotazu, jak si zajišťoval finanční prostředky v době před podáním žádosti, žalobce sdělil, že pracoval pro společnost Donečka s.r.o. od 20. 12. 2011 do 19. 6. 2015, pracoval na stavbě, pracovní povolení a vše s tím spojené vyřizoval jiný pracovník firmy, smlouvu uzavřenou se společností však neměl. Jelikož vydělával málo peněz, zařídil si živnostenské oprávnění. Od té doby podniká tak, že betonuje na stavbách. Žádné doklady v době výsledku podle svého sdělení nemá, nevystavuje, udělá to na konci roku do daňového přiznání. Na otázky, jak si sjednává zakázky, odpověděl, že pracuje pro firmu Shnyder, s níž má sepsanou smlouvu, teď však žádné vystavené faktury nemá. Poté, když mu správní orgán prvního stupně předložil faktury a doklady předložené dne 21. 9. 2015, žalobce je nepoznal, poznal jen svůj podpis (str. 4 protokolu). Na otázky plateb odpověděl částečně, jinak podle protokolu mlčel či uvedl, že si nepamatuje.

IV. Posouzení žaloby v rámci soudního přezkumu napadeného rozhodnutí

22. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Při přezkumu městský soud vyšel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). K dispozici měl přitom správní spisy žalované a správního orgánu prvního stupně, které byly dostatečné pro přezkum věci; s ohledem na to městský soud neshledal důvod k zopakování či doplňování dokazování nad rámec učiněný ve správním řízení.
23. Městský soud posoudil v řízení žalobu a rozhodnutí napadené touto žalobou včetně rozhodnutí prvostupňového. Napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí prvostupňového, s nímž tvoří procesní celek, shledává úplným s tím, že se v nich správní orgány dostatečně a

přesvědčivě vypořádaly se skutkovou i právní stránkou případu. Věc rozhodl městský soud bez jednání s ohledem na souhlas obou účastníků s takovým postupem; zástupce žalobce tento souhlas sdělil městskému soudu ještě včas před nařízeným jednáním, které tak mohlo být odvoláno.

24. Městský soud neshledal žalobu důvodnou a po skutkové i právní stránce se ztotožnil s napadeným a prvostupňovým rozhodnutím, tedy s posouzením skutkové i právní stránky tak, jak bylo podáno a vysvětleno v uvedených rozhodnutích žalovanou a správním orgánem prvního stupně.
25. Podle ust. § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je cizinec, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu a hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat Ministerstvo vnitra o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 zákona o pobytu cizinců s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Nové povolení k dlouhodobému pobytu dále nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu. Cizinec, který hodlá na území pobývat za účelem podnikání, může o takovou změnu požádat, pokud je držitelem platného povolení k dlouhodobému pobytu a na území pobývá po dobu delší než 5 let; to se nevztahuje na cizince, který žádá o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem investování, na cizince pobývajících na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 odst. 3 zákona o pobytu cizinců a na cizince uvedeného v odstavci 2 (cit. ustanovení).
26. Podle ust. § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 písm. a) až e), § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1 a 2, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo vnitra povolení k dlouhodobému pobytu dále nevydává, pokud cizinec neplní na území účel, pro který mu bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů a pro který mu má být vydáno povolení k dlouhodobému pobytu, nebo pokud cizinec neplnil v době platnosti víza k pobytu nad 90 dnů na území účel, pro který mu bylo vízum uděleno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu. K žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 je cizinec dále povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j zákona o pobytu cizinců. Současně je povinen na požádání předložit doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4 zákona o pobytu cizinců.
27. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum (s ohledem na výše cit. ustanovení i povolení k dlouhodobému pobytu), s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, Ministerstvo vnitra cizinci neudělí, jestliže cizinec předloží padělané anebo pozměněné náležitosti nebo údaje podstatné pro posouzení žádosti v nich uvedené neodpovídají skutečnosti.
28. Podle ust. § 174a zákona o pobytu cizinců (1) Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout

ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí. (2) Policie v řízení o vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. c) správního řádu o správním vyhoštění nebo o povinnosti opustit území vedeného na žádost cizince zohlední zejména dobu pobytu cizince na území, pobyt jeho nezletilých dětí plnění povinnou školní docházku na území a existenci jiných rodinných nebo společenských vazeb na území; to neplatí, pokud je cizinec zajištěn. (3) Přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon (tzn. zákon o pobytu cizinců) výslovně stanoví.

29. K *prvnímu žalobnímu bodu* nezbyvá městskému soudu než konstatovat v souladu s konstantní judikaturou, že míra vypořádání žalobní námitky může být jen přímo úměrná její preciznosti a rozsahu. Zcela obecné námitky procesního charakteru městský soud uzavírá jako nedůvodné, když samotná nedůvodnost vyplývá již jen z obsahu napadeného a prvostupňového rozhodnutí a správního spisu. Stručně shrnuto, skutkový a právní stav byl správními orgány zjištěn zcela dostatečně a přesvědčivě a v takovém rozsahu, aby o něm nemohly panovat důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), v rozsahu, který odpovídá okolnostem daného případu (§ 2 odst. 4 správního řádu), za současné snahy opatřit všechny podklady, které by byly relevantní pro posouzení žalobcovy žaloby. Nelze však přehlédnout, že se jednalo o dispoziční správní řízení, v němž procesní odpovědnost za nabídnutí důkazů a dokladů k objasnění svých tvrzení (tzv. důkazní břemeno) má ve vlastním zájmu především ten, v jehož zájmu a o jehož žádosti se řízení vede. První žalobní bod proto zjevně není důvodný.
30. K *druhému žalobnímu bodu*: Jak vyplývá z napadeného a prvostupňového rozhodnutí, jádrem argumentace vedoucí k zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žalobce se dostatečně nevypořádal se zákonnou podmínkou vyjádřenou v ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, totiž že žalobce pro posouzení své žádosti se opíral o údaje, které neodpovídaly skutečnosti, a tím nesplnil pro něj stěžejní zákonnou podmínku vyjádřenou v cit. ustanovení. Předložené doklady i místy nejasná a odporující si vyjádření a sdělení žalobce v průběhu samotného jeho výsledku nelze pro rozpory a nejasnosti hodnotit jinak, než že neodpovídají skutečnosti. Správní orgány skutková zjištění vyhodnotily adekvátně a zaujaly k věci právní závěr, s nímž se městský soud ztotožňuje. Žalovaná v napadeném (tedy druhostupňovém) rozhodnutí mj. správně naznačila, že předložení dokladů objasňujících úhrnný měsíční příjem žadatele o předmětné pobytové oprávnění musí odpovídat skutečnosti, již jen pro prokázání příjmové podmínky vyjádřené v ust. § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
31. Městský soud se shoduje se závěry správních orgánů obou stupňů, že dokumenty (vč. faktur), které žalobce předložil těmto orgánům, jsou nedostatečné a neodpovídají skutečnosti, tedy skutečné žalobcovy činnosti a výdělků z ní. Tyto závěry byly podrobně a výstižně vyjádřeny v napadeném, resp. i prvostupňovém rozhodnutí. Ani druhý žalobní bod tak není důvodný.
32. Ke *třetímu žalobnímu bodu*: Z obsahu správního spisu a napadeného i prvostupňového rozhodnutí dospěl městský soud ke zjištění, že správní orgány se dostatečně a přesvědčivě, a to nad rámec své zákonné procesní povinnosti, zabývaly otázkou případného zásahu napadeného a prvostupňového rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a jeho přiměřeností. Správně tak posoudily skutečnost, že žalobcova bývalá manželka a syn žijí v xxx a současná manželka a dcera na xxxxx, kam žalobce i jezdí, byť zde je v menším kontaktu než se synem v xxxxx. I s ohledem na počet let, které žalobce strávil na xxxx a v České republice nemůže mít zamítnutí žádosti žalobce nepřiměřený dopad do jeho

soukromého a rodinného života, a to ani podle závěru, k němuž dospěl městský soud v přezkumném řízení.

33. I na projednávanou věc je možné aplikovat závěr rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2020 č. j. 4 Azs 171/2019-25, že *se jednalo o řízení zahájené na žádost, kdy spočívá břemeno tvrzení a důkazní primárně na žadateli, nikoli na správním orgánu a že je tedy primárně na žadateli, aby správnímu orgánu sdělil veškeré skutečnosti týkající se jeho soukromého života, neboť je to právě žadatel, jemuž jsou tyto skutečnosti známy především.* Tvrdí-li proto žalobce, že si v České republice vybudoval zázemí a pevné sociální vazby, je jen na něm (a v tomto smyslu na něm „leží“ důkazní břemeno), aby takové tvrzení ve svém vlastním zájmu nejen objasnil, ale i prokázal. To se při tomto soudním přezkumu nestalo. Rovněž námitku třetího žalobního bodu proto posoudil městský soud jako nedůvodnou.
34. Na základě uvedených důvodů dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

IV. Posouzení náhrady nákladů řízení

35. O nákladech řízení rozhodl městský soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalovaná, jejíž zástupce však při jednání před soudem uvedl, že náhradu nákladů řízení žalovaná nežádá. Žalobce pak nebyl v řízení procesně úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2021

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu